

Dalszym tytułem ewentualnym:

- orzeczenie lub powzięcie wszelkich innych środków, jakie Trybunał uzna za słuszne i odpowiednie;

W kwestiach proceduralnych

- obciążenie Komisji kosztami postępowania w niniejszej sprawie, w tym poniesionymi przez wnoszącą odwołanie kosztami zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty, przy czym niektóre z nich zawierają kilka części. W zarzutach tych LE utrzymuje, że w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo w zakresie w jakim:

- oparł swoją ocenę treści spornej decyzji na przedstawionym przez Komisję zestawieniu zastrzeżeń;
- zastosował nadmiernie surowe i błędne reguły dowodowe odnoszące się do decyzji;
- ograniczył do minimum kontrolę sądową, której obowiązek przeprowadzenia na nim spoczywał;
- nie przestrzegął kryteriów prawnych mających zastosowanie do zasad prawa o charakterze proceduralnym oraz nie uwzględnił zasad prawa takich jak zasada kontradyktoryjności, równego traktowania, dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także orzecznictwa korzystnego dla sytuacji wnoszącej odwołanie;
- oparł się na materiałach potencjalnie dowodowych, które nie zostały przekazane ani udostępnione wnoszącej odwołanie przed przyjęciem przez Komisję spornej decyzji.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 19 października 2022 r. w sprawie T-81/21, „Sistem ecologica” production, trade and services d.o.o./Komisja, wniesione w dniu 29 grudnia 2022 r. przez „Sistem ecologica” production, trade and services d.o.o. Srbac

(Sprawa C-787/22 P)

(2023/C 63/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: „Sistem ecologica” production, trade and services d.o.o. Srbac (przedstawiciele: D. Diris, advocaat, D. Rjabynina, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie dopuszczalności odwołania
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 19 października 2022 r. w sprawie T-81/21
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263 TFUE, rozporządzenia nr 883/2013⁽¹⁾ i rozporządzenia 1049/2001⁽²⁾ oraz braku uzasadnienia i sprzeczności wyводу w ramach badania dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności;

Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 124 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, art. 7 ust. 2 i ust. 4 protokołu nr 5 dotyczącego wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, art. 21 w związku z art. 51 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i rozporządzenia nr 883/2013 w ramach badania prawa mającego zastosowanie i odpowiedzialności OLAF, zarówno ogólnej, jak i szczególnej w ramach kontroli w dniu 4 grudnia 2019 r.;

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa wnoszącego odwołanie do nieprzyczyniania się do własnego oskarżenia podczas kontroli w dniu 4 grudnia 2019 r.;

Zarzut czwarty dotyczący błędu w stosowaniu lub interpretacji rozporządzenia nr 883/2013 w odniesieniu do wewnętrznego mechanizmu konsultacji i kontroli OLAF oraz prawa wnoszącego odwołanie do złożenia skargi;

Zarzut piąty dotyczący braku uzasadnienia i sprzeczności wyводу w odniesieniu do prawa wnoszącego odwołanie do bycia wysłuchanym;

Zarzut szósty dotyczący braku uzasadnienia w odniesieniu do bezstronności dyrektora generalnego OLAF;

Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa do obrony wnoszącego odwołanie, a w szczególności art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2013, jak również sprzeczność uzasadnienia w odniesieniu do tych praw i tego artykułu w zakresie pobierania próbek przez chorwackie organy celne na wniosek OLAF.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013, L 248, s. 1).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
12 października 2022 r. w sprawie T-502/19, Francesca Corneli/EBC, wniesione w dniu 22 grudnia
2022 r. przez Komisję Europejską**

(Sprawa C-789/22 P)

(2023/C 63/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, D. Triantafyllou i A. Nijenhuis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Francesca Corneli, Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 12 października 2022 r. w sprawie T-502/19, Francesca Corneli/EBC, doręczonego Komisji w tym samym dniu,
- 2) oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji jako niedopuszczalnej, a ponadto jako bezzasadnej i obciążenie skarżącej kosztami postępowania w obu instancjach.
- 3) ewentualnie, uchylenie wyroku Sądu i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja Europejska podnosi pięć zarzutów.

W ramach zarzutu pierwszego Komisja podnosi, że Sąd naruszył art. 263 TFUE, ponieważ błędnie uznał, że decyzje zaskarżone w pierwszej instancji dotyczyły bezpośrednio i indywidualnie skarżącej, oraz że skarżąca miała niezależny interes we wniesieniu skargi o stwierdzenie nieważności, a także dopuścił się przeinaczenia okoliczności faktycznych sprawy.